

Redigeret af Th. Overkon. Udgivet og forlagt af A. E. Kostock.

Forsendes, i Folge Kongelig alternaadigst Tilladelse, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdømmerne.

Bulletin.

Hans Majestæt Kongen har i afsvigte Nat havt 6 Timers Sovn og Allerhøiøstfammes Befindende er, som i den senere Tid, bedre.

Kongens Palais, den 13de April 1837.

E. Fenger.

Z. i. N. 58374147 + 2 =.

Kjøbenhavn, den 13de April.

Kongelig Resolution af 21de Marts 1837, hvorved Banken bemyndiges til at gjøre directe Udlaan i faste Eiendomme: „Vi sanctionere alternaadigst indbemeldte af Nationalbankens Direction gjorte, herved allerunderdanigst fremlagte Forslag, saaledes at Directionen bemyndiges til at gjøre directe Udlaan mod Pant i faste Eiendomme, naar den finder, at Bankens Læbe tilstøder en saadan Anvendelse af dens Midler, under Vilkaar: at Obligationerne for deslige Læbe udstædes paa stemplet Papir af 1ste Klasse og lyde paa Opfyldelse med Hverdingaars Børsel til en af de tvende sædvanlige Omflags-terminer, saaledes at 11te December Termin ogsaa regnes for Omflagstermin i Jylland. — Hvad derimod den under h. allerunderdanigst foreslaaede Clausel i Obligationerne for de af Banken bevilgede directe Udlaan mod Pant i faste Eiendomme angaaer, da forbeholde Vi Os, i saa Henseende at afgive vor nærmere allerhøiøst Resolution, naar Vi derom have modtaget vort danske Cancellies allerunderdanigste Betænkning, hvilken Vi alternaadigst paalægge Dig at foranledige afgivet snarest muligt.”

— Den 10de April har 13, og den 11te 10 Skibe klareret Øresunds Told.

— I Ugen fra 1ste til 8de April om Eftermiddagen Kl. 3 — da Sundlisten sluttes — have 147 Skibe klareret ved Øresunds Toldkammer, nemlig 33 nordfra og 114 sydfra. — I Ballast gik 25, lastede vare 122, deraf 71 med Sædeware og Bølgfrugter. I bemeldte Uge udgik fra Kjøbenhavn 8 Skibe til Island, 1 til Færøe og 1 til Grønland. Med Provision udsendtes derfra 3 Skibe og med Patentgjødning 2.

— I Horsens Avis læses: Det Beckerste Selskab sluttede i Aftes dets Forestillinger og agter sig herfra til Veile, for der paa Søndag Aften at spille første Gang. Fr. Lichtenstein afreiste i Loverdags til Kjøbenhavn, hvor hun paa det kongelige Theater i et Aar er ansat som Elev. Comikeren, Hr. Pöschel, ved steds ved sit livfulde Spil at vedligeholde Publicums Yndest, som det ogsaa denne Gang lagde for Dagen ved at fremkalde ham som Joseph Hubert i „Wienerne i Berlin.” Mad. Neupert, der almindeligen giver sin Rolle med Ynde, blev ogsaa i Aftes fremkaldt som Lægens

Kone i „Mændenes Troskab.” Hr. Neupert maa man tilstaae giver sin Rolle med Routine og med et vist eiendommeligt comisk Ansæg, og den gamle Becker viser endnu Skuespilleren med Liv og Sjæl. — Vi ønske Selskabet af Held paa dets Reise!

— I Falsters Avis skrives fra Raskov: „Hovedgaarden Gammelgaard med underliggende Bøndergods og Tiender den kongelige Kasse tilhørende, folgtes ved Auctionen den 31te f. M. til Hr. Fromme, for 120,000 Rbd. Budet blev strax approberet. — Frederiksdahl ved Raskov, tilhørende Hr. Stadshauptmand, Ridder N. Clausen, er i disse Dage solgt underhaanden til Hr. Burchardt fra Mecklenborg for 64,000 Rbd.” — I samme Avis berettes fra Opfylding paa Falster: „Udsigterne for Landmanden ere, i det mindste for Dieblillet, høist sørgelige. Vinteren vedbliver i hele sin Strængbed, standser Foraarsarbeidet og sætter mange i yderste Trang for Fodring til deres Creature. Paa sine Steder skal det være kommen saa vidt, at man maa drive Kvæget ud paa de nøgne Marker, eller tage sin Tilflugt til Tagene. Og hvad kan man nu vente sig naar Bonden med halvudhungrede Heste skal begynde Markarbeidet?”

— I Thomsens Avis læses fra Odense: I den, Kjøbmand P. Petersen junior tilhørende Gaard paa Vestergade heri Staden, havde til forskjellige Tider nogle af hans Arbeidsfolk i en Kjelder ved Opfeining fundet enkelte Søstøflinger, som antoges af disse for tilfældigen tabte Søstøflinger. I midlertid blev Hr. Petersen engang isfor selv opmærksom paa flere Mynter, som laae paa Gulvet, og ved Sammenfæining fandtes paa eingang omtrent en Enes Stykker af forskjellige Størrelse, af hvilke dog de fleste vare tildeels fortabte. Tre af de bedste Exemplarer, (som vi i dette Dieblil have for os), tilstilledes den lærde Oldgrandfæter, Professor, Ridder Wedel-Simonsen til Elvedgaard, som har beskrevet dem saaledes: 1) Paa den mindste af disse Mynter (omtrent af Størrelse som almindelige Sølv-Søstøflinger) staaer: a) paa Aversen eller Forsiden et kronet Runke: C eller K med Omkrift: Christiern D. G. R. D. (o: Dei gracia Rex Dacie, paa Dansk: Christiern af Guds Naade Konge til Danmark); b) paa Reversen eller Bagsiden: et Kors lagt over et Skjold med Omkrift: Mon. Malmoiens. Altsaa en af Kong Christian den Førstes i Malmø slagne Mynter. — 2) Paa den næstmindste (af Størrelse som en Kobber-Søstøfling) staaer: a) paa Aversen det oldenborgske Vaaben med Omkrift: Ioh. s. Dei G. Rex Dacie (o: Johannes af Guds Naade Konge til Danmark); b) paa Reversen 3 Løver i et Skjold med Omkrift: Moneta nova Malmoen. Altsaa en af Kong Hanses i Malmø slagne Mynter. — 3) Paa den største, (hvis Omfang er endel større end en Kobber-Søstøfling), staaer: a) paa Aversen en Konge i Harnisk med Kappe, Scepter og

Rigsbæle og det oldenborgske Skjold imellem Venene med Omkrift: Christiern De. Gr. Rex Dacie (o: Christiern af Guds Naade Konge til Danmark); b) paa Reversen de tre Løver i et kronet Skjold med Omkrift: Moneta No. Malmos. 1515. Utsaa Kong Christian den Andens 1515 i Malmsø slagne nye Mynt. Den er af det Slags, som ellers plejede at være beklippede (hvorfor de ogsaa kaldes Klippinger), og derfor gjerne ere firkantede, hvorimod denne er en af de saa, der have undgaaet Sax og Beklipning. — Ved nærmere Undersøgelse fandt Hr. Petersen, at alle disse Mynter ere af Rotter strabede ud igjennem en gammel Undermuur i Kjelderen, der formodentligen har stød til det gamle Graabrødre-Hospital. Graabrødre Kirkegaard, der nu er forvandet til en Torveplads, er kun saa Skridt fra denne Kjeldermuur. Da netop den Deel af Kjelderen, hvor Rotterne efterhaanden udstrabe Mynterne igjennem Muren, saa at de falde ned paa Gulvet, er opfyldt med Gjenstande, som vanskeligen kunne flyttes, har Eieren hidtil ikke kunnet anstille noiere Undersøgelse om det Sted, som har indsluttet de alt udfaldne Mynter, og som rimeligvis gemmer endnu flere.

— I dansk Kunstblad læses Følgende: „Om Thorvaldsens Museum. (Meddeelt af Conferentsraad Collin). Af offentlige Blade er det bekjendt, at Hs. Majestæt Kongen under 28de Februar d. A. havde besluttet, at en af de Orlogs-Corvetter, som i Aar udrustes, skulde afgaae til Middelhavet for at afhente, om muligt, Resten af de Kunstsager, som Thorvaldsen havde skjenket sit Fædreland. Thorvaldsen blev under samme Datum herfra tilskrevet om at bygte saavel Liden, naar han ønskede Corvetten skulde ankomme, som den Havn den skulde anløbe. — Hans Svar, dateret Rom, den 18de Marts, modtog man den 7de denne Maaned. Han yttre deri sin dybe Taknemmelighed for sin Konges allernaadigste Tilbud, tilligemed sin Smerte over at han just nu ikke kan benytte det, fordi den Tid, der vilde medgaae til Sagens Indpakning og Catalogisering let kunde forvolde, at Skibet først sildigt ud paa Efteraaret kunde afgaae fra Italien, og derved tillige afholde ham fra at tiltræde den af ham saalange attraaede Reise til hans Fædreland, hvilken han i forrige Aar maatte opsætte, fordi den for Bapern bestemte statue equestre først blev færdig i Efteraaret, og man som Folge deraf havde fraraadet ham at reise den nordiske Vinter imøde, der vel kunde have ufordeelagtig Indflydelse paa en Mand's Sundhed, som i fyrgetyve Aar havde været vant til et mildere Klima. Nu derimod er det hans faste Forsæt i April dette Aar at reise over München til Danmark, for endnu engang at see sit kjære Fædreland, og mundtlig bringe sin Konge sin Tak for al den Naade og Bevillie, hvormed Hs. Majestæt har hædret og glædet ham. — Thorvaldsen slutter sit Brev med Forsikring om, hvor kjærkommen Efterretningen har været ham om hans Landsmænds Interesse for den Sag, som bestandigt har været hans Yndlingssonste, nemlig Oprettelsen af et Museum for hans samtlige Kunstværke. „Jeg føler mig derved,” skriver han, „saameget mere forpligtet til at komme denne Bevillie saavel for mig som for den gode Sag — Kunsten's hæderlige Anerkjendelse og Udbredelse i Fædrelandet — imøde ved at glæde Dem, kjære Ven, efterstaaende Erklæring om mine Bestemmelser i seaa Henseende, hvilken Meddelelse jeg ganske overlader til Dem at benytte paa den til Sagens Fremgang bedste Naade.” — „Det er min Villie, at alle mine Kunstværke, saavel de af mig selv forfærdigede Marmorarbejder, som ogsaa de af mig anskaffede Malerier, Kobberstik, Vaser, Bronzer, Gemmer, Skaarne, Stene, Mynter, samt mit Bibliothek og min Samling af Haandtegninger skulde tilhøre dette Museum; — hvilket alt sammen nærmere er bestemt i mit Testament.”

Postetteretninger.

Paris, den 3die April.

I Lyon venter man store Uroligheder af de 20,000 brodløse Fabrikarbejdere. Ogsaa Regjeringen synes at være bange herfor, da den har ladet Stadens Besætning forstærke med det 41de Linie-Regiment. Allerede forefaldt hyppige Slagsmaal imellem Silke- Arbejderne og andre Haandværkere, og ofte endog i samlede Hobe paa 30 Personer. Hvad Kongen har givet af sin egen Kasse til Understøttelse for de Trængende, er vel Tak værd, men forslaaer ikke meget, da herved ikke kan komme stort mere end en Frank paa hvert Individ. Silken falder endnu bestandig i Prisen i England som en Folge af mislykkede Speculationer, og deraf skydende Bankerotter og Salg. Da der ingen Bestillinger stee fra Udlandet, især fra Nordamerika, og da Silkefabrikkerne i Schweiz og Tydskland stedse høve sig mere og mere, fordi de arbeide godt og kunne levere deres Producter til lettere Priser, saa har dette tilsammen frembragt en Crisis for Staden, som sikkert vil medføre sorgelige Udragelser. Der hersker Nedsaaenhed og Elendighed; paa Gaderne vrimler det af Børn, Røver og Mænd, som betle om Brød. Lyons Tilstand trænger til hurtig Hjælp, thi Hungeren er en slet Raadgiver.

London, den 1ste April.

Gazette for igaar bekjendtgjør Hr. J. A. Stewart Mackenzies Udnævnelse til Gouverneur over Ceylon og Oberst F. Cockburns til Vice-Gouverneur over Bahama-Øerne. Samme Gazette melder, at Kongen har tilladt Captain Lord John Hay at modtage Carl den Tredie-Ordenens Storkors, som Dronningen af Spanien har skjenket ham for hans udviste Tjenester ved Bilbaos Undsætning.

Det engelske Skib *Dhalia* har fra St. Helena den 3die Januar d. A. meldt, at det paa sit Krydstog har taget to Slaveskibe, „*Selecte*” med 611 og „*Abalka*” med 119 Negere. *Abalka* havde fra Forsningen af 300 af disse Ulykkelige ombord, men havde, da den blev forfulgt, kastet 181 af Slaverne overbord, for at lette Skibet — en Forholdsregel, der ved slige Leiligheder ikke skal være ualmindelig paa Slaveskibene.

Den ved sin Forbindelse med Kong Georg den Fjerde bekjendte Mistress Herbert er nu død i sin Alders 81 Aar.

Liverpool Mercur af 31te f. M. meddeler, at Bygningen til den af Lord Brougham i 1835 begrundede Haandværker-Undervisningsanstalt nu var fuldendt og at Anstalten først kommende Torsdag skulde aabnes, men — tilføier uventet, at Bygningen pludselig om Natten Kl. 11½ har staaet i lys Lue og er aldeles afbrændt.

Spanien.

Foruden Byerne Valencia, Murviedro, Castellon de la Plana, Tortosa, Ulicantz og Calandra befinder hele Provindsen Valencia sig i Hænderne paa en Hær af 16,000 Mand under Cabrera. Denne carlistiske General har med 3 Divisioner, hver paa 3000 Mand og 700 Heste, begivet sig til Murcia, Almeriz, Ules, og flere Stæder have nedlagt Vaabnene og aabnet deres Porte.

Tydskland.

Den under Ravn af Rottelkongen naturhistoriske Mærkværdighed er af mange Naturforskere reentud bleven erklæret for en Fabel. Imidlertid forsikres at man den 21de f. M. i Zalsenhansen i Baden i en Staldvæg har funden en saadan, der bestaar af 12 fuldvoxne Rotter, som ved Paagribelsen alle levede, men hvis Haler vare saaledes sammenslyngede, at man ikke kunde stille dem ad. Man fandt fire andre levende Rotter, som fodrede de 12 sammenvoxede. Kongens forskrækkede 12 integrerende Dele ere omtrent lige store og synes at være godt mædskede.

Redactoren af „*Neue Zeitung*,” Hr. William Fischer, besværer sig over, at han — paa Grund af at hans Besuldmægtigede havde villet lade en Person arrestere, der for sit fereaarige Abonnement paa Avisen var 67 Mk. 8 f. Courant